

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli den 22 Febr. 1884, kl. 1 e. m.

*Andra Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Betänkande N:o 3,
i anledning af väckt motion i fråga om skrifvelse till
Kongl. Maj:t angående rätt för kommunalstämmornas
och kommunalnämndernas ordförande att begagna tjänste-
frimärken.*

Uti en till Utskottet hänvisad motion, N:o 43, har Herr *Carl Persson* från Skaraborgs län på i motionen angifna skäl hemställt, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t begära, att den fribrefsrätt, genom användande af tjänstefrimärke, i och för tjänst eller uppdrag, som tillkommer statens embets- och tjänstemän, äfven måtte tillerkännas kommunalstämmornas och kommunalnämndernas ordförande.

Då emellertid Utskottet icke kan dela motionärens åsigt, att rättvisa och billighet nödvändigt fordra, att godtgörelse för ordföranden i kommunalstämma och kommunalnämnd postbefordringsafgifter för brevexling rörande kommunens angelägenheter skall beredas dem af allmänna medel ensamt af det skäl, att staten tillförsäkrar sina egna tjänstemän denna rättighet,

då vidare de i Kongl. förordningen den 5 December 1873 angifna bestämmelser för bestyrkande af åtgången af tjänstefrimärken icke ega tillämpning på kommunala tjänstemän, och

då slutligen något tvifvel icke torde förefinnas derom, att icke det nuvarande förfaringsättet, att hvarje kommun sjelf vidkännes kostnaderna för sina förtroendemäns brevexling i kommunens ärenden, är med rättvisa och billighet mera öfverensstämmande, än den af motionären

åsyftade utbetalningen af allmänna medel, hvilken utbetalning skulle träffa, om också indirekt, samtliga kommuner lika i förhållande till deras skatteförmåga, oafsedt brevexlingens större eller mindre omfattning, får Utskottet vördsamt hemställa,

att Herr Carl Perssons ifrågavarande motion icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 15 Februari 1884.

På Utskottets vägnar:

A. RUNDBÄCK.

Reservation:

af Herr *J. E. Ericsson*: »Då kyrko- och skolrådsordförande hafva rättighet att förmedelst tjänstefrimärken hålla sig skadeslösa för postförsändelser i allmänna ärender, synes det vara principiellt riktigt att äfven kommunala funktionärer komma i åtnjutande af enahanda förmån, för så vidt postförsändelserna afse statistiska ändamål.

Vidare kan jag icke dela Utskottets mening derom, att de i Kongl. förordningen den 5 December 1873 angifna bestämmelser för styrkande af åtgången af tjänstefrimärken ej skulle ega tillämpning på kommunala tjänstemän. Berörda förordning' stadgar samma ansvar för hvem det vara må, som missbrukar fribrefsrätt; ett förhållande, som bör vara ådagalagdt derigenom att Kongl. Maj:t, sedan förordningen i fråga utkom, nästan årligen meddelat myndigheter och personer rätt att begagna tjänstefrimärken, utan att någon som helst olägenhet för kontrollen deraf försports. Med anledning häraf tillåter jag mig hemställa,

det motionärens framställning måtte vinna Riksdagens bifall i den utsträckning, här ofvan blifvit antydt».

Herr *P. M. Larsson* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i detta ärendes behandling inom Utskottet.